

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 83.

Anden Session.

33te Møde.

Mandagen den 25de November.

(Fortsat).

Finantsministeren (fortsat): Hidtil har Forholdet ogsaa været netop det Modsatte af hvad det ærede Udvalg vil. Naar man tager Reglementet af 1841 for sig, saa vil man finde, at af de store Steder er der vel enkelte, hvor der, og det reent tilfældigt, fordi der skulde foretages Besparselser i en Part ex æquo et bono i 1841, er opført Mere i fast Gage for Toldkassereren end for Toldinspecteuren, f. Ex. saavidt jeg husker i Randers, hvor der for den Forstnævnte er opført 100 Rbd. mere i fast Gage end for Toldinspecteuren, hvorved det imidlertid maa erindres, at Kassereren har Contoirhold deraf at beskride, og det er ikke altid sagt, at han kan beskride sit Contoirhold ved Hjælp af de andre Indtægter, nemlig de 4 pCt. for Oppebørselen af Havneintraderne. Men alle andre store Steder, og det vil netop i disse 6 Byer ordentligviis være Tilfældet, tjener Kassereren i Nettoindtægt lavere end Inspecteuren; man vil finde, at der netop af Hensyn til, at Toldinspecteuren betragtes som den første Person paa Toldstedet, næsten allevegne er tillagt ham vel kun Lidet, men altid dog mere end Kassererne, og dette Mere, som lun er Lidet, hvad den egentlige Gage angaaer, bliver et Mere derved, at Kassereren maa afholde Contoirholder af sin Gage. Forholdet vil altsaa ved Udvalgets Forslag ligefrem culbuteres; der vil man af Nyt opstille den Regel, at Toldkassererne skulde staae i et andet Forhold end Inspecteuren. Jeg har foreslaaet dem til at staae lige i Fremtiden, fordi, efter min Mening, bør disse to Embedsmænd, uagtet vel Inspecteuren er den Første imellem Ligemand,

dog i det Væsentlige ansees for Colleger og Ligestaaende; jeg har derved stræbt at udfærne den hidtil bestaaende Alighed, som fandt Sted til Fordeel for Inspecteuren paa Kassererens Beføstning; men jeg har rigtignok aldrig tænkt mig, at man vilde gaae videre endnu og culbutere det hele Forhold ved at stille Kassereren langt over Inspecteuren. Jeg troer saaledes, at, naar man vil følge Udvalget i denne Besættelse af de 6 første Toldinspecteurposter, vil Conseqventsen ligefrem føre til at antage det Forslag, som er stillet af den ærede Landstthingsmand for 10de Kreds (Schytte), og den Omstændighed, at dette Forslag ikke er tilføjet tillige nogle af de største Oppebørselsbestillinger i Kjøbenhavn, behøver ikke at betragtes som nogen Ucorrecthed; thi disse Oppebørselsbestillinger ere virkelig af en ganske anden Besæfning, end de 6, som ere nævnte, nemlig Toldkassererne i Helsingør, Døense, Aalborg, Aarhus, Horsens og Randers; der udfordres virkelig andre Egenskaber og gjøres ogsaa større Fordringer til dem, end til noget af disse andre Embeder. Men jeg tillader mig endnu at fastholde det Haab, at man ikke for en Besparselses Skyld af 1800 Rbd. vil forandre aldeles det hidtil bestaaende Forhold og betage Toldembedsmændene den Udset, de dog hidtil have havt til, naar de gjorde sig saa vel for tjente, at de kunde naae Spidsen af de locale Bestillinger, da at kunne komme paa en Nettoindtægt af i det Allerhøieste og i det allersheldigste Tilfælde 3000 Rbd.

Jeg gaaer dernæst over til § 5. Med Hensyn til det Forslag, at den hele Fordeling af Bestillingerne skulde falde bort i nærværende Lov og i dets Sted bestemmes ved Finantsloven, befunder virkelig Regjeringen sig i en ganske egen Forlegenhed; thi man risikerer let, at man da slet Intet faaer bestemt. Da